

[Christmas Møller.]

i saa Henseende. Havde det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch gjort det, vilde det ærede Medlem ikke være i Uvidenhed om, at man dengang fra Socialdemokratiets Side førte et meget voldsommere og skarpere Sprog, og at man ikke saa nogen som helst Udtalelse som den, jeg her har citeret, og hvis Indhold svarer til Indholdet af mine Taler.

Jeg kan dertil føje, at vi mener, at Regeringen gennem disse Aar paa mange Omraader har ført en saadan Politik, at Erhvervslivets Vanskeligheder er øget, at Arbejdsløsheden er for stor, og at virkelige Foranstaltninger mod den ikke er truffet. Vi betragter den økonomiske Politik i et Land som en Helhed, og vi mener, at den overmaade stærke Fastholden ved Valutacentralen, som Regeringen har udvist, paa adskillige Omraader har været skæbnesvanger. Vi mener, at den Usikkerhed, som hersker med Hensyn til, hvad selv den nærmeste Fremtid økonomisk vil bringe, Usikkerheden i Skattepolitikken, Usikkerheden med Hensyn til, hvilke Foranstaltninger der paa det ene og det andet Omraade vil blive truffet for Erhvervslivet, og som det private Erhvervsliv saa skal rette sig efter, hvilket medfører større Omkostninger og dyrere Produktion, har skabt en Situation for det private Erhvervsliv, som bevirker, at der i Dag, til Trods for at der utvivlsomt i en vis Forstand er Pengerigelighed en Del Steder, til Trods for Oparbejdningen af vor Valutareserve, paa overmaade mange Omraader overhovedet intet voves for at sætte nye Virksomheder i Gang, og vi mener, at Regeringen med sin Politik, sin Skattepolitik og Øgelse af Udgifterne fra 300 Mill. Kr. til 500—600 Mill. Kr., har Ansvaret herfor.

Vi mener endvidere paa Baggrund af disse 10 Aar og de 7—8 vanskelige Aar at kunne sige, at den Politik, Regeringen gennem alle disse Aar har ført over for det danske Landbrug, hvor den i saa mange Henseender skulde trækkes med og endnu ikke er blevet trukket med til de rigtige Foranstaltninger — jeg tænker her i ganske særlig Grad paa Skatterimelighed for Landbruget —, ikke blot har bevirket vanskelige Tider for Landbrugets Udøvere og givet dem en ringere Stilling, end de burde have, men ogsaa har bevirket mindre Afkastning af Landbruget og været medvirkende til, at Arbejdsløshedstallet har naaet en Størrelse, som vi aldeles ikke behøvede at have. Vi siger derfor til Regeringen, at vi naturligvis maa afvente de Forslag, som Regeringen kommer med, men Regeringen kan

jo ikke være i Tvivl om, paa hvilke økonomiske Omraader vi mener der i den kommende Tid bør sættes ind. Jeg kan i saa Henseende nøjes med at henvise til de Udtalelser, der for nylig blev fremsat paa mit Partis Landsraadmøde, ligesom jeg kan henvise til, hvad vi nu gennem adskillige Aar har sagt.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger om Enkeltheder, hvilke vi ogsaa betragter som overmaade vigtige, og som jeg derfor skal føre frem, idet jeg beder Ministrene udtale sig om, hvilken Stilling man vil indtage deroverfor i den kommende Tid.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Udenrigsminister, om Ministeren ikke mener, at Tiden nu var inde for det danske Samfund til at faa en Repræsentation af en eller anden Art hos den Part i Spanien, hvor vi ikke har nogen.

Til den højtærede Landbrugsminister vil jeg dernæst gerne sige, at det nu snart er et Aar siden, at to af mine Meningsfæller, det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen og det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, rejste det Spørgsmaal, om der var tilstrækkeligt Serum mod Mund- og Klovesyge her i Landet — man vil kunne se det paa Sp. 1322 i Folketingstidenden for 1937—38. Jeg tror, at de Erfaringer, man har høstet igennem den sidste Tid, har vist, at den Frygt, mine Meningsfæller nærede, har været berettiget, og jeg synes, at den højtærede Minister skylder Tinget og Offentligheden at give Besked om, hvorledes han ser paa dette Forhold, og hvor Ansvaret for eventuelle Mangler ligger.

I samme Forbindelse ønsker jeg at sige, at vi vilde finde det naturligt, om Regeringen vilde overveje Spørgsmaalet om Rimeligheden i at yde Erstatning for de meget betydelige Tab, som mange Landmænd, særlig i Nordslesvig, og ogsaa andre end Landmænd har haft af den Pest, som den enkelte Mand ikke er Skyld i, og hvis Bekæmpelse ikke er Enkeltmands Sag, men en Samfundssag, og saafremt den høje Regering vil være villig til at stille Forslag om, jeg kan godt sige betydelige Beløb til at søge disse Forhold bedret, vil vi for vort Vedkommende gerne samarbejde med Regeringen derom.

Det er allerede bebudet i Dagspressen, at vort Parti i Landstinget vil fremsætte Forslag om Nedsættelse af en Grønlandskommission. Vi mener, det vil være formaalstjenligt atter at faa en Kommissionsbehandling og en Redegørelse angaaende hele det grønlandske Spørgsmaal. Vi haaber, at